

časopis skautského střediska

Blaník

76. číslo

červenec 2012

- »» Fotoreportáž Key
- »» Závod vlčat a světlušek
- »» Noc kostelů u Scarabea

Obsah

► Anketa	3
► Táborová pošta	6
► Řemřich 2012	7
► Závod vlčat a světlušek	9
► Závod na koloběžkách	9
► Křížová cesta	10
► Noc kostelů	10
► Blanické hry	11
► Okénko pro roving	12
► Kapka	12
► Fotoreportáž	13
► Pozvánka na Provaz	15

Úvod

V rukou držíte poslední, táborové číslo BLANÍKU letošního školního roku. V okamžiku, kdy čtete tyto řádky, jste již pravděpodobně na táborech, třeba po nějakém dobrém obědě. Co vám nejen do tábora, ale i celých prázdnin popřát? Určitě hezké počasí, abyste se nemuseli schovávat ve stanech. Alespoň jeden dětský úsměv denně, abyste získali pocit z dobře vykonané práce. Myslete občas na sebe a dopřejte si chvíli odpočinku, abyste to dělali rádi a s úsměvem. Alespoň jednu pozitivní reakci od rodičů dětí na tábor.

Užijte si tábor, pamatujte, že při problémech můžete kdykoliv volat, a s některými z vás se doufám setkáme na táboře osobně.

Nezapomeňte dát možnost si táborový BLANÍK přečíst i dětem!

Anketa: naše táborové speciality

HAVRANI: Havraní pírká

Již mnoho let je možné na každém našem táboře plnit takzvaná „Havraní pírká“. Pírká jsou pojmenována po našem oddílu – Havrani. Jedná se o napodobeninu známých bobříků. Skauti mají po celou dobu tábora na nástěnce splněná pírká z předchozích let i z aktuálního tábora. To je více motivuje, aby zkusili plnit další, a tak se stávají Havraní pírká jednou z oblíbených tradic.

Patří sem Havraní pírká hladu (24 hodin nejíst), žízně (12 hodin nepít), spánku (vydržet hodinu vzhůru v noci a přitom nic nedělat), nepříjemných pocitů, přespání mimo tábořiště, únavy (po dlouhé túře se vydat třeba pro dříví), nepromokavosti (vydržet v dešti delší dobu), mlčení, strachu a za chování po dobu tábora pírká ušlechtilosti.

MODRÝ KLÍČ: Chleba

Asi už je ve středu všeobecně známo, že Modrý klíč (i Černý šíp) si na táboře staví pece nebo mají alespoň troubu v kamnech a pečou si vlastní nejen chleba. Postavit si pec můžete i vy a než začnete péct perníky a bublaniny, upečte chleba, který se peče u nás.

Na jeden bochník budete potřebovat 1kg hladké mouky; 2 sušená droždí nebo kostičku čerstvého; větší špetku soli; větší špetku mletého kmínu; celý kmín; lžíci octa; vodu; olej a hrubou mouku na vymazání pekáče. Hodit se vám bude taky mísa na zadělávání těsta, vařečka, pekáč a čistá utěrka. Začněte tím, že v míse smícháte sypké suroviny, aby se kmíny, sůl a droždí promíchaly s moukou. (Pokud máte droždí čerstvé, udělejte si z trochy teplé vody, mouky a lžičky cukru kvásek.) Přilijte ocet a postupně přilívejte vodu, až vypracujete

hladké těsto, které se nelepí. Vytvořte bochánek a nechte ho v míse přikrytý čistou utěrkou na teplém místě asi hodinu kynout.

Mezitím si vymažte olejem a vysypte hrubou moukou pekáč. Pec nebo troubu si mezitím pěkně vytopte. Vykynuté těsto opatrně přendejte do pekáče, vyřízněte křížek, potřete slanou vodou (aby se udělala pěkná kůrka) a posypte kmínem. V táborových pecích a troubách přikryjte alobalem a pečte podle velikosti kamenů, suchosti dřeva a počasí do hněda. Jestli je chleba dobře propečený se nejlépe zkontroluje propíchnutím nože bochníkem. Hotový upečený chleba nechte vychladnout a uchovávejte zabalený v čisté utěrce.

SCARABEUS: Táborové hodování

Naší táborovou specialitou by mohlo být táborové hodování – jeden den na táboře místo klasické večeře se děti mohou uvelebit na prostěradlech a postupně jim jsou nošeny mísy s vydatným jídlem: naleznou zde vše od pečiva, tradičních sýrů, kousků ovoce i zeleniny, ale také olivy, netradiční ovoce a další pochutiny.

Další specialitou je Latrabook a Facelatra, kde mohou táborníci sdělovat své zážitky ostatním a ponechávat tak záznam pro budoucí generace.

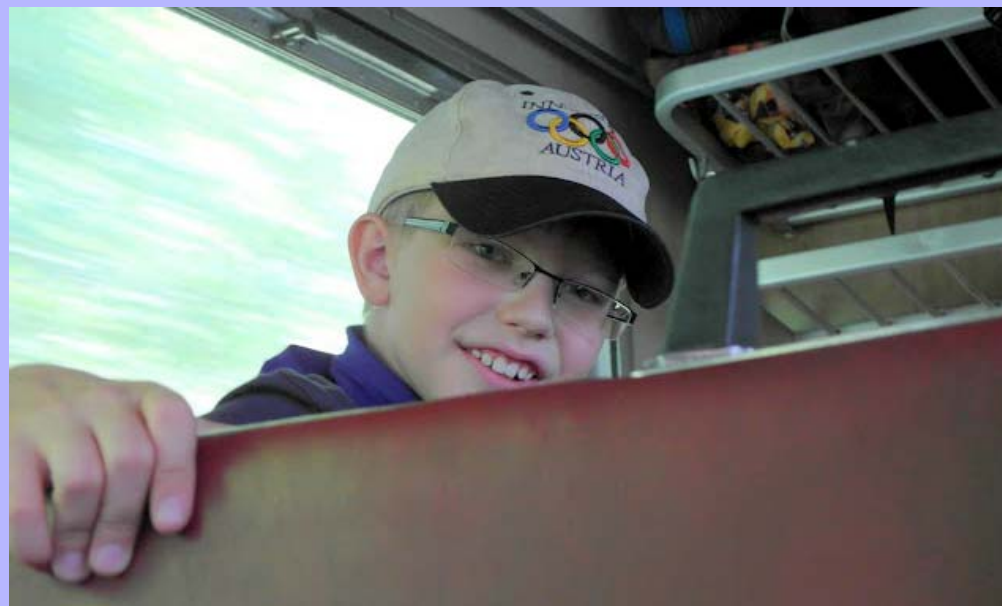
STATEČNÁ SRDCE: Raraší mor

„RA.....RA.....RARARAŠÁK! Juhů, RARAŠÁK!“ Vzbudí-li takové výskání vedoucí, je to jasné znamení, že dnešní táborový den bude úplně jiný než obvykle. Je totiž Raraší mor! Zlá nemoc přes noc zachvátila dočista všechny vedoucí, ve Statečných srdcích tak zvané Rarachy, takže celý den je v režii nejstarší družinky. Vedoucí od rána do odpoledne nevylezou ze svých teepek, a pokud přece, tak jen ve velice zvláštním přestrojení. I komunikace s nimi je obtížná, nebýt cedule s instrukcemi ohledně provozních věcí (kterou si přímo před spícím teepkem s oblibou hláskují nejotrovnější ranní ptáčata), nevydají většinou Raraši jediný rozumný zvuk.

Přesto – či spíš právě proto – Raraší mor doporučují táborníci všech věkových kategorií! A těšíme se, až nás přijde v době infekce navštívit hygiena a samovolně pobíhající děti jí nadšeně poreferují, že vedoucí už drahnou hodinku leží v teepku, ...ano, přesně v tom teepku, na kterém visí lebka se zkříženými hnáty.

DOBROMYSL: Zeď proti zlu

Letos budeme na táboře stavět zeď proti zlu. Každý dobrý skutek, který někdo udělá, představuje jeden kámen, který se přidá na zeď. Jak vysokou zeď se nám podaří postavit, to zatím netušíme, ale uděláme vše pro to, abychom zlo nevpustili za hranice našeho tábora.

ŘÍČANY: Říčanské ambiente

Říkáme mu vznešeně ambiente, předchází mu horlivé přípravy a dlouhé bezesné noci plné těšení. Všichni jej čekáme, ale pokaždé překvapí. Pod kouzelným slůvkem se ve skutečnosti skrývá – jinak také čvachtavým táborovým slangem řečeno – hospoda.

Nedlouhá tradice táborové slavnostní žranico-pleso hostiny sahá až do roku 2010, přičemž pokaždé hraje důležitou roli v etapovkovém

harmonogramu. Takový bál nesmí v žádném příběhu chybět. Děvčata se učešou, mládenci oškrábou bahno z chodidel, vedoucí se zapotí u kamen a muzikanti nabrousí trsátka. S úderem klekánice se začne nosit první chod, následuje druhý, třetí, čtvrtý... přídavky. Mlsné jazýčky si přijdou na své. Nechybí obložené chlebíčky, palačinky, tiramisu, pizza a další pochutiny.

Když se nasytí tělo, je čas nasytit i ducha. Jídelní sál se rozezní divokou hudbou, žádná noha nezůstane v klidu. Jen tak pak mohou vzniknout legendární historky o protančených chodidlech a propadlých prknech v podlaze jídelny.

Tanci a zpěvu bylo učiněno zadost, pozdě večer se každý vrací do svého pelechu. Nikdo nelituje třísek v nohách, další den už u řezání dřeva zní slůvko „ambiente“ jako dávný a líbezný sen.

KEYA: Kolíčky

V našem oddíle je velmi oblíbená hra s názvem Kolíčky. Spočívá v tom, že několik vedoucích se ověsí kolíčky na prádlo (připnou si je na oblečení) a odejdou do lesa. Úkolem dětí je získat co nejvíc kolíčku z vedoucích. Mají dvě možnosti. Buď z vedoucího kolíček rychle seberou a utečou, nebo se nechají chytit. V tom případě jim vedoucí sundá boty, vyndá z nich tkaničky, boty zahodí, tkaničkami dotyčného sváže a kolíček mu připne na nos. To je vyloženě kolíček zadarmo, ne? Ano, uznávám, že tato hra má větší popularitu mezi vedoucími než mezi dětmi...

Táborová pošta

HAVRANI: 8. 7.–21. 7.

Tábor Havranů
Paulina Louka
Rejštejn
341 92

DOBROMYSL: 30. 6.–15. 7.

137. skautský oddíl Dobromysl
Pražská 38
Kožlany
331 44

MODRÝ KLÍČ

Světlušky: 30. 6.–14. 7.
Skautky: 30. 6.–21. 7.

Tábor 138. oddílu skautek Modrý klíč
Pošta Merklín
362 34

ČERNÝ ŠÍP: 30. 6.–21. 7.

Tábor Černého šípu
Pošta Merklín
362 34

SCARABEUS: 2. 7.–21. 7.

Václav Pilík
Oddíl Scarabeus

Myslkov 9
Sedlec – Prčice
257 91

ŘÍČANY: 21. 7.–4. 8. 2012

Václav Pilík
Skautský tábor (167. oddíl Říčany)
Myslkov 9
Sedlec – Prčice
257 91

STATEČNÁ SRDCE: 30. 6.–14. 7.

Tábor Statečných srdcí
pošta Křeč
394 95

Řemřich 2012

Začalo to vše jedním krásným dnem, kdy jsme se měli sejít na Černém mostě u nástupiště, jehož číslo vám neřeknu, neboť jsem ho už zapomněl. Bylo nám řečeno, že tam bude někdo, kdo hrdě ponese Řemřichův název. Když jsme tam ovšem přijeli, tak tam nebyl nikdo od Řemřicha, pouze parta lidí s batohy a tak jsme si se Spojkou řekli, že to budou asi skauti a šli jsme k nim. Trefili jsme se. Nakonec dorazil i Řemřichův posel, rozdal nám každému nějaké papírky a odjížděli jsme pryč.

Nevěděl jsem, kam jedeme a bylo mi to vlastně celkem jedno. Během jízdy nám George četl jakýsi úvod. Přesně si nepamatuji, co to obsahovalo, ale přiznejte si sami, že byste si také nevzpomněli. Za chvíli, která mi přišla nekonečná, zazněl povel, že budeme vystupovat, tak jsem teda vystoupil. Myslím, že to byl Jablonec nad Nisou, kde jsme opustili teplo žlutého autobusu.

V Jablonci jsme se měli rozdělit do skupinek tak, aby jedna skupinka obsahovala od každého druhu jednoho člověka. Rozdělování bylo podle papírků, které jsme dostali v Praze. Každý měl na papírku něco napsáno. K mému velkému potěšení jsem byl Matka rodu, z čehož si potom ze mě ve skupince dělali legraci. Když jsme se rozdělili, dostali jsme informace a mapku, podle které jsme měli dojít na místo určení. Po cestě nás čekala řada překvapení v podobě úkolů, ale třeba také sněhu, který jsem osobně moc nečekal a vyšel jsem v kraťasech. Bylo ještě pár talentů, kteří si také vzali kraťasy, a většina lidí na sebe oblékla kecky. Po splnění několika úkolů jsme došli na místo, kde nás čekalo mnoho přednášek, her a jídla.

Celý víkend vám podrobně popisovat nebudu, ale v krátkosti: Den začínal nástupem. Poté následoval nával různých přednášek, provázaný pauzami s hybkami a na svačinu. Takhle nějak probíhala sobota do večera. Večer k nám přijel Rys a vyprávěl nám, jaké bylo skautování za komunistů. Po jeho nepříliš krátké přednášce nás čekal zasloužený odpočinek. V neděli dopoledne byly opět přednášky s hybkou a po obědě jsme měli mít mši. To nám bohužel nevyšlo, neboť pan

farář nedorazil. Tak jsme se společně pomodlili, což bylo moc pěkné.

První víkend byl plný seznamování, ale myslím si, že jsme si na sebe všichni docela rychle zvykli a víkend si užili. V neděli v podvečer jsme odjeli domů potěšit naše blízké.

Na druhý víkend jsme dostali zprávu, že které také nebyl tak úplně jasný sraz, ale myslím, že to všichni docela dobře zvládli a bylo vše v pořádku. Při srazu nás rozdělili na nové skupinky Čecha a Lecha. Jedna skupinka, ve které jsem byl i já, měla přednášku myšlenkových základů skautingu. Bylo to sice trochu nečekané, ale myslím si příjemné zahájení druhého víkendu.

Po té naše skupinka odjížděla autobusem někam pryč. Opět si nevybavuji názvy zastávek. Když jsme vystoupili z autobusu, tak na nás čekala Babča a představila nám první hru. Museli jsme dostat tenisák z bodu A do bodu B za pomoci kriketové hole. Bylo to celkem fajn, ale přišlo mi to nekonečný. Občas to byla i celkem zábava. Po kriketovém míčku následovalo áčko ze dřeva.

Jeden člověk stál na tyči v prostředku a ostatní s ním hýbali. Museli jsme myslím orat pole nebo nějakou podobnou věc, co nám k tomu George povídal. Od George jsme se dostali k mostu, kde na nás čekal Delfín. Museli jsme najít zprávu, abychom věděli, co s námi bude dál. Po chvíli jsme zprávu našli a vyrazili dál. Měli jsme prý po cestě někomu pomoci, když to bude třeba. No, a k našemu překvapení, to potřeba bylo. Hořelo. Tak jsme pomáhali Lessi a Markovi uhasit nějaké suché kletí. To si myslím bavilo snad všechny, protože kdy si můžete zkusit hasit. Od požáru už jsme šli rovnou do Zásmuk do kláštera. Tam jsme se ubytovali a dost možná byla i nějaká večere, ale já jsem to všechno prospal.

Následující dny, v sobotu a v neděli, jsme byli opět zahlcováni přednáškami, které nás připravovali na pondělí. To je možné už trochu zajímavé.

V pondělí totiž začali písemné testy. Bylo to... No nepopsatelný. Asi si každý z vás dovede představit, jaké to je psát nějaký test. Mně to zase tak příjemné nebylo a chtěl jsem to mít všechno rychle za sebou. Jinak mi pondělí přišlo

jako celkově takový volnější den. Večer byl oheň. Bad nám udělal steak na kameni a bylo to fakt super. Zpívali jsme písničky a bylo veselo. Vedoucí si pro nás připravili i fajnovou scénku, u které jsem se hodně bavil a která byla opravdu super! Také jsme si pouštěli videa ze starých Výsadek a koukali na fotky z Řemřichu. Pohodový poslední večer kurzu!

V úterý nás čekaly zkoušky ústní. Bylo to takové povídání s vedoucími oborů, které mi přišlo docela hezké a mnohdy i obohacující. Když skončily ústní zkoušky, nastal velký úklid kláštera, balení věcí a následný odchod na autobus. Ten nám jel o hodinu později a Vopys nám koupil zmrzlinu.

Celý Řemřich byl hrozně super. Člověk zde mohl poznat hodně lidí ze střediska, popovídat si s lidmi ze střediska o různých problémech a povídat si se všemi lidmi na Řemřichu! Byla to pohoda, týme!

- Štěpnička, Kunratice -

A jak to viděli další?

Na Řemřich jsem se hodně těšil a musím říct, že jsem v žádném případě nebyl zklamaný. Oba dva víkendy byly nabyté zajímavým programem.

Spousta tematicky rozdělených přednášek podle oblastí, se kterými se skautští vedoucí setkávají, doplněných o poznávací a pohybové aktivity, skvěle vyplnily oba dva víkendy. Z přednášek mě nejvíce zaujalo právo a hospodaření, ale až na několik přednášek, jejichž obsah jsem již dříve znal, byly přínosné všechny.

Pohybové aktivity mně naopak poskytly kromě potřebného odreagování také užitečnou inspiraci pro praxi.

Jediné, co bych možná kurzu vytknul, byl naprostý nedostatek jakéhokoliv volného času pro socializaci na prvním víkendu.

- Janek, Říčany -

Závod vlčat a světlušek

8.–9. 6. 2012

Myslím si, že jsme Blaník reprezentovali s noblesou nám vlastní, a proto se hrdě přiznáme, že jsme skončili na krásném 12. místě. Byla silná konkurence, to se musí uznat. Světlušky (i vlčata) utvořili 12 družstev, která nás sice nepředčila krásou, šarmem či vtipem, ale množstvím zkušeností.

Abych celý článek nevěnovala pouze chvále naší soutěžní skupinky z Říčan u Prahy, musím ocenit připravenost akce. Nejen, že jsme se všichni vešli do vlaku díky prozíravosti organizátorů, kteří objednali vagon navíc, ale když jsme dorazili na nádraží, čekaly na nás dva autobusy, které nás dovezly až na místo stanování.

Průběh závodu jsem bohužel neviděla, ale třeba vám zážitky přiblíží přímo naše děti.

OTÁZKA: Jak se vám líbil závod?

Majda (Seto): Bylo to dobrý.

Viktorka: Dobrý.

Maruška: Supr.

Matěj: *(zrovna lítá s Jeníčkem kolem nádraží, je nám líto)*

OTÁZKA: A co se vám líbilo nejvíc?

Jeníček: Takovej pytlovej kovboj.

OTÁZKA: A kde jsi ho viděl?

Jeníček: No na jednom stanovišti. Měli jsme projít překážky a na konci ho co nejvíc praštit po zádech.

Majda (Seto): Mně se nejvíc líbil twister.

Matěj: Netopýr byl dobrej. *(zahlédnut v bezprostřední blízkosti, bohužel)*

Celkově si myslím, že se to dětem opravdu líbilo, a proto, za dva roky, třeba znova...

- Žába, Králík, Majda, Viki, Maruška, Jeníček
a Matěj, Říčany -

Závod 24h na koloběžkách ve Stromovce

Tradiční týmový závod 24h na koloběžkách ve Stromovce odstartoval v pátek 18. 5. v 17 hodin. Naše stáj Platan (původně vzniknuvší v onom středisku) letos prošla generační obměnou a celý závod jeli sami skauti–skoro roveři našeho oddílu. Cíl byl tedy jasný – vytrvat až do konce.

Letošní rok bylo také velikou výhodou počasí, obvyklý startovní liják nepřišel, a tak jsme

celou dobu jezdili docela pohodově a v suchu. V noci sice předpověď mířila k nule, ale skutečnost našťastí skoro k desítkám stupňů. Zapůjčenou jsme měli koloběžku Kostka Racer (za což moc děkujeme!) a jízdním vlastnostem jsme se nepřestávali divit. Jet těsně před sítáním na asfaltce směrem k Vltavě býval vždycky zážitek, ovšem tentokrát to jelo skoro samo. ☺ Na čele jsme se dlouho neudrželi, tak jsme si to aspoň vynahradili tím, že jsme si tým „Nudle s mákem“ uvařili k večeři.

Celkem jsme najeli 440 km a hlavní cíl tedy splnili – zvládli jsme to až do konce. Ostatně přesvědčte se sami na fotkách:

picasaweb.google.com/137havrani/Kolobezky24h02, případně na výsledkové listině: kolobezky.wz.cz.

- Pif, Havrani -

Křížová cesta v Mníšku pod Brdy

Letošní křížová cesta byla rozdělená na dvě části, pro starší a mladší. Pro mladší byla na Petříně a my starší jsme se vydali do Mníšku pod Brdy na křížovou cestu pod vedením Scarabea. Na začátku jsme chtěli zapálit svíčky, ty ale pořád zhasínaly kvůli špatnému počasí. Po písničce před zastavením četl vždy jeden člověk zamyšlení k dané události. Čtení byla rozdělená mezi

jednotlivé oddíly a křížová cesta uběhla rychle. Počasí nám vůbec nepřálo, někteří vytáhli deštníky, ostatní zmokli. Po zakončení u posledního zastavení jsme se pak vydali na autobus a domů jsme se dostali až pozdě večer.

Tenhle rok byla křížová cesta úplně jiná než předchozí, ale podle mě byla moc hezký připravená. Nejvíce se mi líbilo, že byla výprava v Mníšku pod Brdy, a tak byla odlišná od každoroční cesty na Petříně.

-Tapuše, Říčany -

Noc kostelů na Jiřího z Poděbrad

Náš oddíl se zapojil do Noci kostelů, která se konala po celé České republice 1. června. Pro děti, které přišly s rodiči na prohlídku kostela, byla připravena zábavná hra, která měla několik částí. Děti po příchodu do kostela dostaly instrukce o připravené hře. Každý obdržel herní plán a tužku a snažil se zjistit informace o kostele a doplnit je do plánu. Následovala prohlídka dalších částí kostela. Tak se všichni dostali až do naší skautské klubovny, kterou máme v suterénu tohoto kostela.

V klubovně si děti mohly vyzkoušet poslepu namalovat prasátku ocásek nebo z rozstříha-

o BLANÍK Křížová cesta a Noc kostelů

ného kartonu zpět složit žabku. Také si mohly zahrát foukanou, mikádo a zatančit si na tanečních podložkách připojených k počítači nebo s dalšími dětmi zkusit rozmotat gordický uzel. Pouštěli jsme také prezentaci fotek, vystavili jsme staré kroniky a naše výrobky. Děti připravené aktivity v klubovně tak bavily, že se od nich nemohly odtrhnout.

Avšak klubovna nebyla otevřena jen pro děti, ale pro všechny, kteří se chtěli třeba jen podívat. A tak do klubovny přicházeli nejen zvědaví rodiče, kteří se tak mohli dozvědět něco o skautingu, ale také ti, kteří rádi zavzpomínali na svá mladá léta ve skautu. Celý program se velmi vydařil, z čehož jsme měli velkou radost my i všichni příchozí.

- Houska, Scarabeus -

Blanické hry

Blanické hry se jako vždy konaly v areálu kluboven v Ořeší. Ty letošní se ale mohly pyšnit několika novinkami, především deseti lanovými překážkami a turnaji ve volejbale a fotbale. Stejně jako na všech Blanických hrách v minulosti, i tady se na každé disciplíně vydávaly odměny, tentokrát kartičky, cesty nebo budovy, z nichž si každý oddíl stavěl vlastní město. Nejlepší město nakonec vyhodnocovala porota a vítěznému oddílu byla předána sladká odměna.

Jak už jste četli výše, na letošních Blanických hrách se objevily dvě nové disciplíny. Zeptali jsme se na ně Bořka z 262. oddílu Utařů: „Turnaj ve fotbale a volejbale byl dobrý nápad, ale jen turnaj ve volejbale byl dobře organizován. V turnaji ve fotbale vznikaly zmatky: hledaly se dlouho týmy, který mají hrát a ještě se to zamotalo, protože když hráli starší,

začali hrát mladší a nakonec se turnaj starších nestihl dohrát.“

V lese kousek za areálem bylo umístěno deset lanových překážek. Některé z nich se tyčily do výše několika metrů a jistili u nich pravděpodobně profesionálové, zatím co ty nižší pomáhali jistit většinou roveři nebo právě volní vedoucí. Nutno podotknout, že děti si, navzdory obtížnosti některých stanovišť, vedly opravdu skvěle. Objevili se samozřejmě někteří experti z řad vedoucích, kteří se rozhodli, že projdou např. povolené manévry bez pomocného lana, což obvykle končilo balancováním a skáčením se na jednoho z jističů, obvykle na toho hezčího.

Většina disciplín měla končit až ve 14.00. Nakonec byl ale konec her posunut na jednu hodinu po poledni, čímž se změnil i čas vrcholu Blanických her. Tím byla opět, jako vždy, štafeta. Tentokrát se běželo pouze ve třech kategoriích, mladší, starší a vedoucí. Trasa byla jako vždy, každý závodník běží jedno kolo okolo rybníka. Trasu komplikovala

úzká cestička, brod, trošku bahna nebo jen všude se vyskytující diváci a větve naklánějící se do cesty. Zajímavé bylo, že navzdory názvu a předešlým letům se tentokrát žádný kolík, klacek nebo míček nepředával a další běžec se vysílal na trasu pouhým plácnutím přes ruku.

Hry samozřejmě končily vyhlášením, které se konalo na prostranství za klubovnami. Proběhlo tam zároveň již zmíněné hodnocení měst a předání Blanického meče celkovému vítězi Blanických her. Za poznámku stojí i skupina, která se rozhodla vyhlášení ignorovat a spokojeně hrála volejbal, jen s občasným přerušením způsobeným obvykle předáním ceny jednomu z hráčů.

Na závěr můžu jen dodat, že počasí nám přálo, a poděkovat organizátorům, kterým se disciplíny vcelku povedly, a dětem za účast a dobrou atmosféru během celé akce.

- Bobeš, Utařové -

OKÉNKO PRO ROVERING

Roverský piknik

Stejně jako loni se pražští roveři sešli, aby završili rok piknikem. Tentokrát na Letné. Pár Blanických se tam taky objevilo, tak se jich můžete poptat. Nesl se v příjemném duchu, jídlo, slackline, skákací botky, žonglování, frisbee, šití vlastních míčků... prostě pohodička. Tak příště přijďte na nějakou pražskou akci taky.

Kdo?Co?

Vzpomínáte na akci konanou v září před dvěma lety? Jmenovala se „KudyKam“, účast byla celkem vysoká a blaničtí roveři přemýšleli, co by rádi podnikali. Něco se realizovalo, něco ne. Později nadšení nebylo tak velké, účast se snižovala a nadšení do organizování pomalu upadalo.

Zkusme se po dvou letech sejít v září znovu! Pojdme na to trochu jinak. Místo KudyKam přemýšlejme KdoCo. Pokud tedy máte nápad, chuť a náladu něco pro blanické rovery dělat, přemýšlejte celé prázdniny. A ke konci léta sledujte informační kanály (FB, konfera, web) s informacemi o akci „KdoCo“.

Na vaše nápady se těší

- Káďa, zpravodajka pro rovering -
(kadaondrikova@gmail.com)

Kapka 2012

O víkendu 15.–17.6. proběhla Kapka, což je humanitární akce Nadace pro transplantace kostní dřeně a Junáka – svazu skautů a skautek ČR.

Jejím cílem je pomoci lidem postiženým leukémií a dalšími nemocemi krvetvorby, a to jak získáváním finančních prostředků, tak prezentací činnosti Nadace. Peníze se získávají na čerpacích stanicích – požádáte řidiče, aby přispěl na humanitární akci, nabídnete mu, že mu umyjete okna od auta, on dá peníze do kasičky, vy se na něj usmějete, on se na vás usměje, vezme si od vás letáček

a zeptá se, co může udělat pro to, aby se mohl zapsat do registru dárců kostní dřeně.

Ano, taková situace vypadá krásně až idylicky, ale dle zkušenosti blanických roverů, kteří se letos také zapojili do Kapky, musím říct, že letáčků zbylo hodně, úsměvů bylo málo (tedy aspoň ze strany řidičů) a otázka asi ani jedna. Přesto nevěšme hlavu, nějaké peníze se vybraly, a tak jsme jistě někomu pomohli!

- Klubko, Keya -

Krátká fotoreportáž z oddílové trojdenky Key

Tradiční oddílová trojdenka na přelomu jara a léta se tentokrát odehrála o víkendu 1.–3. 6. kousek od Vlašimi, konkrétně na skautské základně Měsíční údolí. Tato základna sice není elektrifikovaná, ale plynové lampičky dodaly trojdence zajímavější atmosféru.

▲
...prasátko, chrochtni!

▶ ▲
Trefí? Netrefí?

▶
Pokus sesynchronizovat chůzi s proradnými šátky a cizíma nohama.

Čas na dlabanec!

Městečko Palermo usíná...

Vzhůru do kostela!

▲ I Kostovi se trojdenka velmi líbila

▼ Neklamný znak dobré trojdenky

- Zombíček, Keya -

Přihlašování na PROVAZ 2012 spuštěno!

Pro vaz 2012

Setkání vedoucích, kteří mají v oddíle dítě se specifickými potřebami

Podíliš se na vedení oddílu, kam chodí dítě se specifickými potřebami? Chceš vědět, jak s ním pracovat? Načerpat inspiraci? Přihlas se na říjnové setkání vedoucích oddílů s dětmi se specifickými potřebami.

Všechny z vás, kteří vedete oddíl, do kterého dochází dítě s nějakými specifickými potřebami (ať už jde o dítě s jakýmkoli typem postižení, dítě s poruchou chování nebo dítě ze sociálně slabší rodiny) a kteří byste se o vašich zkušenostech chtěli bavit s odborníky, ale i s dalšími vedoucími z celé republiky, kteří možná zažívají podobné zážitky jako vy, bychom rádi pozvali na PROVAZ 2012.

PROVAZ 2012 není určený jen těm, kteří mají s prací s dětmi se specifickými potřebami bohatou zkušenost a mají co předávat. Můžeš se jej určitě zúčastnit, i když k vám do oddílu takové dítě chodí kratší dobu a ocenil bys rady a inspiraci. Stejně tak přivítáme i ty, kteří takové děti v oddíle v současnosti nemají, ale téma je zajímavá a mohou se podělit o své zkušenosti z dřívějška.

Setkání vedoucích oddílů s dětmi se specifickými potřebami PROVAZ 2012 se koná od 12. do 14. října 2012 ve vile [Tortuga](#) v Nymburce. Účastenský poplatek je ve výši 400 korun, v ceně je ubytování i jídlo od sobotní snídaně.

<http://www.provaz.skauting.cz/>

A foto na závěr

MOHYLOVÁ VÝPRAVA MODRÉHO KLÍČE

Tradičně na konci školního roku stavíme na nějakém kopci kamennou mohylu a vzpomínáme, co jsme spolu za celý rok zažily. Letošní mohyla stojí nedaleko Studeného vrchu, na němž je rozhledna a od roku 2010 také jedna z našich mohyl.

- Ája, Modrý klíč -

Časopis 7. skautského střediska Blaník

75. číslo

únor 2012

E-mail casopis@blanik.info

Web www.casopis.blanik.info

Šéfredaktorka Julie (Statečná srdce)

Redakce Členové střediska Blaník

Foto na titulní straně Statečná srdce

Velké díky všem, kteří přispěli ke vzniku tohoto čísla!